

Pozsony, 1909. szeptember 13. – Budapest, 1969. január 20.

Alkalmazotti családban született. A négy polgári elvégzése után villanyszerelő tanonc volt. Belépett a vasas szakszervezetbe. 1929-ben tagja lett az illegális KIMSZ-nek, majd az Ifjú Proletár szerkesztőbizottságában dolgozott. 1931-ben elvégezte Moszkvában a Komintern hathónapos tanfolyamát. Még 1931-ben letartóztatták, kilenc hónapra elítélték, majd 1932. januárban kitoloncolták Csehszlovákiába. A Csehszlovákiai Kommunista Ifjúsági Szövetség tagja, majd első titkára, 1937-től a Magyar Nap szerkesztőségében dolgozott. 1938-ban eredeti szakmájában helyezkedett el. 1939 márciusában letartóztatták, 1945-ig különböző koncentrációs táborokban raboskodott. 1945. áprilisban visszatért Magyarországra. Belépett a Magyar Kommunista Pártba. Újságíró lett, 1954-ig a Szabad Nép szerkesztője, majd 1951-től főszerkesztője. 1954 és 1955 között Kominform Tartós Békééért, Népi Demokráciáért! című magyar nyelvű lapjának szerkesztője. 1951. március 1. és 1956. október 28. között az MDP Központi Vezetőség tagja. 1956 elején visszaért a Szabad Néphez, a szerkesztőbizottság helyettes szerkesztője lett. 1956 novemberétől az MSZMP KB Párttörténeti Intézetének tudományos munkatársa, majd főmunkatársa.